

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206079
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8513206079.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: E. I., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. F. Ľ., Z. XXXX/XX, zastúpeného opatrovníkom pre toto konanie U.. G.D. F.D., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu F. Ľ., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 732,60 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 4.2.2016 č. k. 7C/362/2015-184, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1) Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom č. k. 7C/362/2015-184 žalobu zamietol. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 142,50 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, vo výške, ako budú určené v písomnom vyhotovení rozsudku, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 732,60 eur, úroku z omeškania 35,61 eur, ako aj úrokov z omeškania 9 % ročne zo sumy 732,60 eur od 13.2.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník uzavrel dňa 30.4.2007 so spoločnosťou F. F. R..F., Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, kde bol poskytnutý úver 1.510,32 eur. Úver mal byť splácaný v mesačných splátkach po 40,70 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si uplatňuje splátky pôvodne splatné od 20.11.2010 do 20.4.2012 v počte 18, celkom vo výške 732,60 eur. Vyššie uvedené splátky sa stali splatnými 12.2.2012, kedy bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru žalobcom. Žalobca si uplatňuje aj úroky z omeškania 35,61 eur, ako aj platenie 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 732,60 eur od 13.2.2012 do zaplatenia. Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením od pôvodného veriteľa F. F. R..F. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.12.2011. Pôvodným veriteľom bola postúpená pohľadávka vo výške 3.208,78 eur. Keďže pobyt žalovaného nie je známy, bol mu ustanovený opatrovník, ktorý sa vo veci samej v priebehu konania nevyjadril.

2) Oznámením doručeným súdu 12.6.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Proti vstupu vedľajšieho účastníka dal námietky žalovaný. Okresný súd uznesením z 21.11.2014 povolil vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní Krajským súdom Prešov 28.4.2015 pod sp. zn. 7Co/23/2015. Vedľajší účastník k návrhu uviedol, že poskytnutý úver má spotrebiteľský charakter. Namietal aktívnu legitímáciu žalobcu s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

3) Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu F. F. R..F. a žalovaný uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere a žalovanému bol poskytnutý úver 45.500,- Sk s konečnou splatnosťou 20.4.2012 pri mesačnej splátke 1.226,- Sk. Úver bol poskytnutý s úrokovou sadzbou 14,40 % ročne, pričom RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) za úver bola vo výške 23,18 %. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 F. F. postúpila pohľadávku na žalobcu, pričom postúpenie bolo oznámené žalovanému 27.12.2011. Výzvou z 24.1.2012 žalobca ako postupník vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval na úhradu pohľadávky najneskôr do 3.2.2012. Výzva predchodcu žalobcu pred postúpením pohľadávok z 30.4.2007 na úhradu pohľadávky bola súdu predložená k nahliadnutiu, ale žalobca nemal doklad o doručení takejto výzvy žalovanému.

4) Vedľajší účastník namietal postúpenie pohľadávky s tým, že zo strany žalobcu neboli splnené povinnosti, ktoré predpokladá § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Tá rieši otázku možnosti postúpenia peňažného záväzku dlžníka banke aj bez súhlasu klienta, ak je klient nepretržite v omeškaní s plnením aspoň 90 kalendárnych dní a tomu predchádzala písomná výzva na úhradu. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., kde veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ods. 2, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

5) V konaní žalobca tvrdil, že nadobudol pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 od právneho predchodcu, kde boli splnené podmienky vyžadované § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobca doložil aj výzvu právneho predchodcu adresovanú žalovanému, kde vyzýva žalovaného na úhradu. Žalobca nepreukázal, že žalovanému taká výzva bola aj skutočne odoslaná. Preto súd v zhode s námietkou vedľajšieho účastníka konštatoval, že postúpenie pohľadávky je neplatné s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je v rozpore so zákonom. Nebolo preukázané platné nadobudnutie pohľadávky žalobcom. Súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Pohľadávku bolo možné postúpiť len za splnenia podmienok predpokladaných § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z..

6) O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi trovy konania nevznikli, preto žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania. O trovách vedľajšieho účastníka bolo obdobne rozhodnuté s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. a priznaná náhrada na trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko vedľajší účastník bol zastúpený advokátom.

7) Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Súd zamietol návrh z hľadiska nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, keďže súdu nebolo preukázané doručenie výzvy žalovanému pred postúpením pohľadávky. Žalobca v konaní ale doložil relevantný dôkaz, a to oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému. Súd z tohto oznámenia mal vychádzať. Žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4 Obo 210/01, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky nepreukázal zmluvou o postúpení postupník. O tom je aj uznesenie Krajského súdu v Žiline vo veci sp. zn. 8Co/564/2015 či Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Toto ustanovenie sa týka výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ak ide o podmienky, za ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Žalovaný bol v omeškaní viac ako rok. Právny predchodca žalobcu konal v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách a písomnú výzvu žalovanému zasielal. Žalobca nesúhlasí s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník pred oznámením o vstupe do konania nemal žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Len z označenia účastníkov usudzoval, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe tejto skutočnosti nie je možné pripraviť sa na zastupovanie a naplniť podstatu právneho úkonu, prípravu a prevzatie právneho zastúpenia. Paušálne vstupy Združenia zastúpeného advokátom do

súdnych konaní nie sú dôvodné. Ide o získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Nie je možné hovoriť o účelne vynaložených nákladoch na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Ak § 142 O.s.p. hovorí o účelnosti vynaložených trov, tak pri hromadných veciach právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Je na súde zväžiť, či sa prizná náhrada trov úspešnému účastníkovi, ak trovy neboli vynaložené účelne aj v prípade zastúpenia advokátom. Žalobca preukázal aktívnu legitimáciu, preukázal oznámenie o postúpení pohľadávky. Preto navrhuje odvolaciemu súdu zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu vyhovieť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania.

8) Žalovaný ani vedľajší účastník sa k odvolaniu nevyjadrili.

9) Podľa § 383 CSP č. 160/2015 Z.z., odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadu, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhnuté dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. Odvolací súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd zamietol návrh žalobcu z dôvodov nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Pri posúdení nároku žalobcu vychádzal z toho, že pohľadávka z predmetu sporu bola postúpená z banky na žalobcu, pričom zákonné kritériá postúpenia pohľadávky sú uvedené v § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zo zákona vyplývajú dve podstatné kritériá, a to že klient je nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní s plnením svojho peňažného záväzku, pričom svoj záväzok nesplnil napriek písomnej výzve banky. Súd konštatoval, že žalobca síce doložil výzvu na splnenie povinnosti zo strany dlžníka z úverového vzťahu, ale nebolo preukázané doručenie tejto výzvy dlžníkovi. Bez hodnoverného preukázania doručenia výzvy dlžníkovi nemala banka právo postúpiť pohľadávku na žalobcu. Z obsahu spisu a zápisnice na č. l. 181 z pojednávania zo dňa 4.2.2016 je zrejmé, že zástupca žalobcu predložil súdu výzvu banky pred zosplatnením adresovanú žalovanému s tým, že je bežnou praxou, že takéto výzvy sa zasielajú bežnou poštou. Žalobca v konaní odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a krajských súdov vo veci oznamovania postúpenia pohľadávky, pričom analogicky, podľa žalobcu, ak je doložená písomná výzva F. F. na zaplatenie, je predpoklad, že takéto výzvy bola aj doručovaná dlžníkovi. Okresný súd nezisťoval, kedy a akým spôsobom F. F. dala a doručila výzvu dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky pred jej postúpením a pre nesplnenie podmienky vyžadovanej Zákonom o bankách pri postúpení pohľadávky absenciu doručenia výzvy na zaplatenie, žalobu zamietol. Odvolací súd je toho názoru, že nebolo vykonané dostatočné zisťovanie okolností doručovania výzvy zo strany pôvodného veriteľa F. F. žalovanému, ak okresný súd na pojednávaní dňa 4.2.2012 mal k dispozícii výzvu banky pred zosplatnením adresovanú žalovanému. Z neúplného zistenia skutkového stavu súd vyvodil právny záver, že u žalobcu neexistuje nárok na vyplatenie žalovanej pohľadávky z dôvodov nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Nepatrí mu právo z postúpenej pohľadávky, ak k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore so zákonom. Záver okresného súdu je predčasný, ak nie sú zistené okolnosti, či zo strany F. F. bola doručovaná výzva žalovanému, ak už súd mal k dispozícii k nahliadnutiu na pojednávaní 4.2.2016 takúto výzvu. Pre toto procesné pochybenie a nesprávny záver rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom toto rozhodnutie je predčasné, bolo potrebné zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie dokazovanie v naznačenom smere. Bude potrebné doplniť dokazovanie a listinné dôkazy týkajúce sa výzvy F. F. dlžníkovi, obsah takejto výzvy a doručenie tejto výzvy na preukázanie, či boli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

10) V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov odvolacieho konania.

11) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).